

דברי חכמה

מכל הרגעים בזמן
למצוא אחד לאחוז בו
להגיד שהגענו
תמיד לזכור לרגע לעצור
ולהודות על מה שיש
ומאיסה שבאנו
עידן רייכ

גיליון מס. 2713 * ט"ו אדר כ"ב תשפ"ב * 25 במרץ 2022

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

על דא ועל הא / מעט: תמר וולפין

• לא נעים ללכת לישון בלילה...

לא, אלה לא המטוסים של בית הספר לטייס של דן חלוץ אשר מפריעים לי לישון בלילה, ממילא הם אינם טסים בלילה.

אבל כאשר אני שומעת את מטוסי חיל האוויר שלנו מעל הגג שלי, בשעה שאני נכנסת למיטה הנעימה, ומתעטפת בשמיכת הפוך, יורדת עלי הרגשה לא נעימה. איך אני יכולה להתפנק כך במיטה שלי, בשעה שהטייסים הצעירים של חיל האוויר יוצאים למשימה כה מסוכנת.

לפעמים, אני מתעוררת בלילה עם נהמת המטוסים האלה, ושוב – לא נעים להסתובב לצד השני, למשוך את השמיכה מעל הראש ולחזור לחלומותיי.

ואז, אני מתפללת לשלומם של הטייסים במשימתם, ומודה להם על כך שבזכות פעילותם, אני יכולה לישון בשקט במיטתי.

• שיפוץ המרפאה

קופת חולים התחייבה לשפץ את המרפאה שלנו, והשיפוץ היה אמור להתבצע כבר לפני חדשים רבים, והוא נדחה, כנראה מסיבות תקציביות.

סגירת המרפאה לחודש (ואולי יותר, כי הרי כמו במלחמה, להבדיל, כשאתה מתחיל בנייה, אתה לא יודע איך ומתי היא תיגמר), סגירת המרפאה לחודש או יותר, היא עוד זעזוע בשרשרת חוסר היציבות במרפאה שלנו, אשר נמשך כבר למעלה משנתיים. השיפוץ ייגמר מתישהו, ואז מימאס האחות, אשר, סוף סוף, כבר מכירה אותנו ורכשה את אמונו (שלי ושל אחרים) עתידה ללדת, אינני יודעת אם היא תחזור לכאן אחרי חופשת הלידה, אך זהו שוב חוסר יציבות. אחר כך, עתיד לחזור אלינו ד"ר זיאד, אחרי חופשת מחלה ממושכת, אני מאחלת לו רק בריאות, אבל שוב חוסר יציבות.

בתקופת היעדרו של ד"ר זיאד התחלפו אצלנו רופאים מחליפים, מידי שבוע כמעט.

למען האמת, אני רציתי כבר לעבור לקופת חולים בטובא, ואפילו הגשתי בקשה לקופת חולים. זה היה לפני שלושה חדשים, אך עדיין לא קבלתי תשובה... לא כל כך התעקשתי, וקיוויתי לטוב, וגם חשבתי שלמען הסולידריות עם אנשי כפר הנשיא שאינם נוהגים, ואינם יכולים בקלות להגיע למרפאה בטובא, אולי כדאי להמשיך כאן.

עכשיו – כולנו עוברים לטובא.

אינני יודעת מהם הסידורים שיינקטו על מנת לאפשר לחברים שאינם רכובים, להגיע למרפאה. גם חניכי המכינה משתמשים בשירותי המרפאה שלנו, ואין להם רכבים.

אינני יודעת אם האוטובוסים 63 ו 73 מגיעים למרפאה. עדיין יש זמן לבדוק זאת, ולפרסם את לוחות הזמנים שלהם.

מצידי, אני מבטיחה להודיע בקבוצת הוואטסאפ של הטרמפים של כפר הנשיא, בכל פעם שאני נוסעת למרפאה בטובא. אני מציעה לכל הזקוקים להסעה, להיות רשומים בקבוצת הוואטסאפ הזאת, ומבקשת מכל הנוסעים לשם, לפרסם את נסיעתם בקבוצה.

ואם נראה שאכן, אנו מצליחים להגיע בנוחות למרפאה של טובא, אולי כדאי לוותר על השיפוף, ולהישאר שם. יש הרבה יתרונות להיות מטופלים במרפאה שפתוחה 7 ימים בשבוע, שעות רבות כל יום, והמקום נעים ומטופח, השירות מצוין. מדוע לא?

• מה יהיה עם הקור הזה?

ההתחממות הגלובלית מביאה לנו את גל הקור שלא היה ממושך כמותו, ושהוא מתחולל בחודש האביב, כבר עשרות שנים. אפילו זקני צפת אינם זוכרים קור כזה בחודש מרץ.

בין יום חמישי לשישי נעבור לשעון קיץ. אלמלא הייתה זאת שנה מעוברת, היינו עכשיו כבר בחול המועד פסח, והקור הזה לא דומה בכלל לאביב, למרות הכלניות, התורמוסים ושפע פרחי החרדל.

מישהו הסביר לי, שיש קשר בין ההתחממות הגלובלית לקור הזה: הקרחונים בקוטב הצפוני נמסים והרוח מביאה את הקור מהקרחונים האלה. לא כל כך הבנתי... אני רק מקווה שעד שתיפתח הבריכה, יחלוף גל הקור הזה.

שבת שלום

תמר וולפין

נ.ב. ברדיו אומרים שבשבוע הבא יהיה שרב. נו שוין! נחיה ונראה. אני אהיה בים המלח, ובטח אמות מחום...

בית כפר הנשיא משתתף בצערו
רוי בוסקילה ובני משפחתו
עם פטירתו של האב הסב באנגליה

ויקטור בוסקילה

ז"ל

יהי זכרו ברוך

welcommunity

להרשמה – טלית עומר 054-5654314 | רוני וגנר 050-7956995

השקה

1. בשבת שעברה בשעה 11:00 בבוקר התכנסנו בלב הקיבוץ להשיק את ספרה החדש 'הראש, הלב ומה שביניהם' של עורכת עלון 'דברי הכפר' שושנה שרקי.

2. הגיע המון רב שצפה בהנאה רבה באלה שדיברו, אלה ששרו ובאלה שניגנו (נרשמה התלהבות מובנת של כלת השמחה מרותם איילון). מעין, רחלי ונעה הכינו כיבוד וערכו את לב הקיבוץ. אילן ודקל הנאמנים היו על הסאונד. דודי תפקד כמנדלי מוכר ספרים בנאמנות גדולה. אמירה, שלמה, אסי, גיא ורותם ניגנו ושרו לתפארת הספר. אלעד הספיק להגיע ללב הקיבוץ 30 שניות לפני ששלמה פצח בשיר הנהדר 'אלעד ירד אל הירדן'.

3. נבו דיבר על הספר ועל העבודה המשותפת עם שושנה לקראת הוצאתו לאור. בת כיתה של שושנה מראש פינה ברכה בחום רב. עדיה הוסיפה את ברכת המשפחה, ואני אמרתי כמה דברים על ספרות ועל הספר.

4. שושנה חתמה את האירוע בקריאה מהספר. לסיכום חווינו אירוע תרבותי מרגש מאוד. אחר כך המשיכה המשפחה ומוזמנים לארוחת צהריים עשירה בלב הקיבוץ.

5. אני מבקש להוסיף כמה דברים בנימה אישית. הספר הגיע לידי ביום שישי בערב. אני קורא מהר ולכן אני יכול לומר שהספר מגוון ורב פנים. הוא דיבר אלי בעיקר במקומות שבהם הוא ביטא קול שבקע מתוך הבדידות והלבדיות האנושית. נדמה לי, שלצערי, אפשר לומר שסבל וכאב משותפים לבני המין האנושי יותר משמחה ואושר. לא שאני שמח על כך, אך זוהי המציאות של הקיום האנושי. טולסטוי כותב ב'אנה קרנינה' ש"כל המשפחות המאושרות דומות זו לזו, כל משפחה אומללה - אומללה בדרכה שלה".

6. הרב סולובייצ'יק כותב במאמרו "איש האמונה הבודד":

"אופייה של הדילמה מונח בשתי מילים: אני בודד. אולם כאן מקום להדגיש, כי בשעה שאני אומר "אני בודד" אינני מתכוון לומר שאני חי לבדי. ברוך השם, אני נהנה מאהבתם וידידותם של רבים.

אני מדבר, מטיף, מתווכח וטוען. ובכל זאת אין בזה להפיג את הסבל והבדידות המלווים אותי תמיד. מדי פעם אני חש שנעזבתי על ידי כולם, אפילו הקרובים לי ביותר. דברי משורר התהילים (כז, י) "כי אבי ואמי עזבוני" מצלצלים באזני כקולו העצוב של התור."

7. שושנה כותבת בסיפור 'זה קורה גם לכם?': "אני אדם מורכב, תמיד יש לי מה לספר, על מה להתוודות, על מה לשמוח ועל מה להצטער. עכשיו אני באבל. אימא שלי נפטרה, בעלי עזב את עולמו-עולמי אחרי מחלה קשה. שניהם נחים על משכבם בשלום. אני לא. אני בוכה, מתאבלת, כועסת, עושה חשבון נפש, חשבון בנק, התחשבות פנימית עם מי שלא בא ומי שנמצא..."

8. אם לא אכפת לכם זוהי קריאת צער חדה ונוקבת של מי ששרויה במצוקת כאב בלתי פתורה ואנושית, כל כך אנושית שתהדהד ללא ספק בנפשם של כל כך הרבה בני ובנות אדם. ואם תשאלו אותי אז רק בשביל זה היה שווה להוציא את הספר הזה לאור.

בשביל הזה

לפעמים מוכרחים לעצור רגע בתוך שפעת הסחי והמיאוס ולנשום קצת אנושיות שבאה בעדינות ופוחתת את השמים ונוגעת ברצפת הנפש. ובשביל הזה יש לי תמיד את אמיר גלבוע...

בשביל הזה ודאי שוב לא אעבור | אמיר גלבוע

בְּשִׁבִּיל הַזֶּה וְדַאי לִי שׁוּב לֹא אֶעְבֵּר. עֵתָה
אֶלְחָץ כִּף יְדֵי אֵל קִלְפֹת הָעֵץ. אֶפְשֵׁר עוֹד
לִפְנֵי שְׂיָרֵד הַגֶּשֶׁם יַעֲבֹר כָּאֵן מִי אַחֵר וְיִלְחָץ
גַּם הוּא כִּף יְדוֹ אֵל קִלְפֹת הָעֵץ וּבְלִי
דַּעַת יוֹסִיף מִגַּע אֲוִיר עַל גְּבִי מִגַּע אֲוִיר.

וְאַחֵר יָבֹא הַגֶּשֶׁם. וְכָל הַמִּגְעִים עִמּוֹ יִגְלְשׁוּ מִטָּה אֵל
אֲדָמַת גִּזְע הָעֵץ וְיִסְפְּגוּ בְּאֲדָמַת גִּזְע הָעֵץ וְיָבֹאוּ בְּשִׁרְשֵׁים וְיַעֲלוּ
בְּגִזְע וּבְעֵנָפִים וְיִמְלְאוּ אֶת הָעֵלִים יִרְקוּת
חֲדָשָׁה. הֵיכֵן אֶהְיָ אֲנִי כְּאִשֶּׁר נְשִׁימַת יְדִים יִרְקָה
וְקִצְרָה שְׁלִי וְשֶׁל הַבָּא אַחֲרַי יִשְׁתַּלְּבוּ בְּמִשְׁךָ
הַנוֹשֵׁם שֶׁל יְרוֹק הָעֵד.

פינת הקריקטורה השבועית:
 וכך החמצנו את המשיח...

כחלק מתוכניות עבודה לשנת 2022 של אגף רווחה ובריאות נקיים
אחת לרבעון סדנה/הרצאה/מפגשים מעניינים לכלל הקהילה, שישי קהילתי.
ונתחיל עם סדנת התנהלות כלכלית שתעביר אליה צוקר.

אירנה זפרני

סדנת התנהלות כלכלית נכונה עם אליה צוקר

ימי שישי, 08.04 + 29.04
10:00-12:00 📍 במועדון

הכניסה חופשית

בסדנא נלמד לקחת אחריות על החיים הכלכליים שלנו ולהוביל אותם לצמיחה

ניהול החסכונות
והפנסיה שלנו בצורה טובה

מושגי יסוד
שיחסכו לכם כסף

הזכויות שלנו
בבנק

כניסה חופשית וכיבוד ע"ינו...

ועדת קליטה

אשנב לחיינו - חברה ססגונית ומגוונת כתבה מס 2 בנושא

נורית אורן

כפר הנשיא הוא קיבוץ מיוחד במינו. זה מה שאומרים עלינו עובדים סוציאליים, בעלי תפקידים בקיבוצים אחרים והרבה אנשים צעירים שבחרו להקים כאן את ביתם.

אז מה עושה אותנו כאלה? נימוס אנגלי... ליברליות... קבלת השונה...

הקיבוץ הוקם ב- 1948 על ידי גרעין הבונים מבריטניה, אליו נוספו לאט לאט השלמות בצורת גרעינים אנגלוסקסים נוספים, קבוצות ויחידים מהארץ ומחו"ל. משום מה נשארנו מעין מובלעת בריטית קטנה בגליל העליון, או כפי שכינה אותה פעם החבר אלק קולינס: "העמדה הקדמית של ההומור האנגלי".

בחדר האוכל יכולת תמיד לראות שולחנות רבים שיושביהם מתווכחים בקולי קולות באנגלית. על המדרכות או בכל מפגש חברתי יכולת לשמוע את בליל השפות האנגלית והעברית במשפטים מאוחדים. משהו בנוסח: "In my חדר the ביוב is always סתום".

כמה מושגים ייחודיים הקשורים במרקם החברתי שלנו נולדו כאן:

"הוותיקים" – הגרעין הראשון, שעלה על הקרקע ב**"מנסורה"**, שהיה כפר ערבי, למטה, בדרך לירדן, ותושביו ברחו אל מעבר לגבול במלחמת השחרור.

"גרעין ה" הוא גרעין השלמה של תנועת הבונים מאנגליה, שהצטרף בשנות החמישים והיווה כל השנים קבוצה חברתית ומשמעותית. הווי שלם נכרך סביבם, ותחרות לא ממש סמויה היתה מאז ומעולם בינם לבין הוותיקים. משפט לדוגמה: "דווקא אנשים נחמדים גרעין ה' האלה, אבל מה הם מבינים? הם לא היו במנסורה" (מתוך המילון המקומי שערך תמיר שפרונג בספר **"הבונים קיבוץ"**).

"גרעין שרה דבולט" הוא כל מי שנקלט בקיבוץ שלא במסגרת קבוצה או בגין נישואין עם בני משק. הוא נקרא כך על שם החברה הראשונה שהעזה למחות על "קיפוח".

"בלאדי בן משק" – כינוי לא מפרגן לכל מי שנולד פה. קדמו להם **"בלאדי נוער"** - קבוצות של חברת נוער, מהם נשארו רק מתי מעט, כי לא הצליחו להשתלב עם המנטליות המקומית.

בשנים האחרונות נוספו סטטוסים נוספים למרקם החברתי שלנו: **"חברים בעצמאות כלכלית"**, **"חברי אגש"ח"**, **"תושבי ההרחבה"**, **"תושבים"** - שוכרי דירות מהקיבוץ או מיורשים. הכוונה היא שיום אחד כל הסטטוסים יתאחדו.

מה עושה את היישוב לקיבוץ? בראש וראשונה עקרונות וערכים. אותם ערכים שלאורם חונכנו: שוויון, עזרה הדדית, עבודה, דמוקרטיה, מוסר, אחריות, שיתוף, צניעות ועוד.

היום שוב אין אוכלים ערכים לארוחת הבוקר ואין מתקלחים עם עקרונות. ובכל זאת יש לנו הרבה מהם.

שוויון? - מעולם לא היה פה גם אם היו כאלה שהאמינו בזה.

עזרה הדדית - היתה תמיד ויש הרבה ממנה. על כך אכתוב בפרק נפרד.

עבודה – פעם כולם עבדו בשביל הכלל, היום כל אחד עובד לפרנסתו, אבל העבודה היא עדיין ערך חשוב.

דמוקרטיה - הקיבוץ הוא גוף דמוקרטי.

מוסר - הוא ערך אוניברסלי, אני מאמינה שרובנו אנשים מוסריים.

אחריות - גם היא ערך אוניברסלי וצריך ממנה הרבה כדי לתחזק את המערכות שלנו.

שיתוף – בתקופת הקיבוץ השיתופי היינו חייבים בשיתוף בכל נושא בחיינו. היום השיתוף עבר לרשתות החברתיות, ואצלנו כבר אין צורך לשותף אחרים

בכל מה שאתה עושה או קונה. לעומת זאת המילה "פרטיות" תפסה מקום של כבוד והיא ערך חשוב שעומד בפני עצמו.

צניעות והסתפקות במועט - חבר הקיבוץ לא היה מוכן להישאר שמורת טבע סגפנית. הוא ראה את חבריו ומכריו בחוץ ורצה להיות כמו כולם. הפכנו להיות חברה חומרנית, ובזה אין אנו שונים מאחרים. למרות זאת, רוב החברים והתושבים מנהלים אורח חיים פשוט ולא ראוותני.

מה שאפיין תמיד את כפר הנשיא היה פתיחות, ליברליות ויחס סוציאלי. לא בדקנו יותר מידי בציציות ואנשים התקבלו על בסיס היותם אנשים, בתקווה שהם אנשים טובים ויתרמו את חלקם לקהילה.

אנחנו חברה רב דורית. יש פה לא מעט משפחות שבראשן חברים ותיקים או מגרעין ה' שזוכים לראות ילדים, נכדים ונינים במקום אותו הקימו. יש גם לא מעט חברים מבוגרים, שילדיהם בחרו לגור במקום אחר.

כל דור והצרכים שלו. לבני השמונים והתשעים יש מועדון חברתי "המפגש" והם מטופלים על ידי צוות הרווחה. כל המתחם שהיה פעם חדר האוכל והמועדון הפך ל"לב הקיבוץ", שהוא מרכז חברתי לבני כל הגילים, מוצר מיוחד וייחודי רק לנו, והוא שווה כתבה נפרדת.

יש לנו אלונת מקומית שנקראת "מרכולית" ובמובן מסויים מהווה מפגש חברתי במקום חדר האוכל של פעם. יש ספריה עשירה וצפופה באנגלית ובעברית לבחירתכם. יש בריכת שחייה בקיץ, בית כנסת צנוע, מגרשי שעשועים לילדים, מגרש כדורסל ומגרש טניס, חדר כושר, לא מעט מטפלים אלטרנטיביים, בית סיעודי וסניף של קופת חולים.

אנחנו לא חברה הומוגנית ויש פה קבוצות חברתיות כמו בכל קהילה. כל אחד ואחד יש לו חלק באופי המיוחד של המקום וכולנו יחד מהווים רקמה חברתית ססגונית עם הרבה אכפתיות וערבות הדדית.

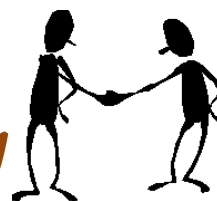
אבל אין ספק שהאנגלוסקסיות של הגרעינים הראשונים משפיעה על ייחודו של כפר הנשיא עד היום.

נורית אורן

25.3 לי קפלן
28.3 רמי קציר
נעם פריצגר
רחל בן הרוש
29.3 שונטל בכר
30.3 צילה בן רשף
יהל לדרמן
31.3 טרי לפינג
דליה בוסקילה
אחינועם כץ

נעים להכיר / יובל עזריה

והשבוע: אורנית זיסמן - חיון
גרה בהרחבה ברחוב הר אביטל

איך הגעתי לקיבוץ?

את קיבוץ כפר הנשיא הכרתי לראשונה לפני כ
20 שנה כשהילדים של חברה טובה שלי
התחנכו במערכת החינוך. נהגתי לבוא לאסוף
אותם די הרבה וכבר אז התאהבתי בקסם

ובאווירה של המקום. לימים נישאתי לדותן, התגוררנו באותה תקופה בנוף כנרת
וכשאופיר בכורנו נולד היה לנו ברור שאנחנו רוצים לחנך אותו במערכת חינוך
אחרת. הזיכרון של כפר הנשיא הוביל אותנו לכאן. אהבנו מאוד את מערכת
החינוך ובשעות שאחרי הגן בילינו בגן אסתר וכך התחלנו להיקשר גם לאנשים
עד שהחלטנו לעבור לגור כאן. שכרנו בית בהרחבה ברחוב מקסים עם שכנים
אהובים. כעבור 5 שנים קנינו את הבית שהתגוררנו בו. אני זוכרת שכשהגענו
לפני 8 שנים לבדוק בתים בהרחבה, שמחנו מהרעיון שבכניסה לשכונה מוקם גן
שעשועים גדול שיהיה נקודת מפגש להורים וילדים אבל לא לקחנו בחשבון את
הזמן הקיבוצי... ועד שגן השעשועים הוקם הילדים שלנו כבר נעשו גדולים מדי

מה אני עושה בחיים?

עד לא מזמן עבדתי כ- 18 שנה באגמון החולה. התחלתי לעבוד באגמון
כסטודנטית צעירה עוד מימי הראשונים. בעבודתי באגמון התקדמתי
והתפתחתי מאוד. עבדתי בתפקידים משמעותיים ונהנתי מהעשייה.

האגמון תמיד ישאר לי בית אך המסע המשותף שלנו הסתיים והחלטתי לעזוב מבלי לדעת לאן...

אני מחפשת עבודה שתתאים לי מבחינה אישית ומקצועית ושתסב לי סיפוק והנאה אבל יותר מהכל חשוב לי שהעבודה תשתלב עם המשרה העיקרית שלי שהיא להיות אמא. אני בשאיפה לחיות חיים הרמוניים ורגועים ובקצב הגיוני ואני לא ממהרת לשום מקום. אני יודעת שדברים טובים מגיעים בזמן שלהם ואני בסבלנות ואמונה שהדבר המתאים יגיע.

קרובי משפחה בקיבוץ:

בעלי דותן ושני ילדינו אופיר (10) ועידו (8)

פרט למשפחה הגרעינית אין לנו משפחה בקיבוץ אבל יש לנו הרבה חברים קרובים מאוד שהם למעשה משפחה לכל דבר. אני מקבלת מזה המון ביטחון והלב מאושר. החיים בקהילה מלמדים שמשפחה זה לא רק קשר דם. אני מרגישה ככה גם ביומיום, החברים של הילדים שלי הם בשבילי כמו אחיינים, והקשרים שבניהם מרגשים, הם גדלים ביחד כמו משפחה, בקרבה והיכרות שמחממת את הלב. בתקופת הסגרים, אני והבנים, לא יצאנו משער הקיבוץ יותר מחודשיים אבל לא היה חסר לנו כלום. הרגשתי שכל מה שאני צריכה נמצא פה.

כמה מילים על הקיבוץ:

הקיבוץ מהצד נראה לי תמיד כמקום עם פשטות וכאילו במידה מסויימת הזמן כאן קצת עמד מלכת ולא התקדמנו לעולם המודרני. זה אולי נשמע לא מחמיא אבל לדעתי זה הקסם של המקום. בתחושתי, יש ברקע שלנו איזה מנגינה איטית ורגועה שמלווה אותנו, שלעיתים משתנה לקצב מרנין שגורם לכולם לחייך. הטקסים, היחסים והשיח פה הם בגווני וינטג' פשוט וקסום, הכל בצניעות ואני מאוד אוהבת את האווירה הזאת. בשבילי זה איזון.

משהו שאני רוצה לספר:

שני דברים,

בקיבוץ זכיתי לקבל את שם החיבה אורניה, שבשום מקום אחר אף פעם לא כינו אותי בשם הזה ואני אוהבת אותו מאוד.

הדבר השני, שכאן בקיבוץ ניתנה לי ההזדמנות לגלות כמה שאני אוהבת להופיע ולשחק.

הכל התחיל מיוזמה של כמה מקומיים שהקימו קבוצת תיאטרון צבעונית במיוחד. בקבוצה השתתפו בערך 20 אנשים, בני משק ותושבים, צעירים וזקנים, עולים וצברים, נשים וגברים. הקבוצה דרך המשחק יצרה חיבור בין כולם וכולן. היינו קבוצה טובה וכל אחד באופן אישי תרם מעצמו לקבוצה והקבוצה תרמה לו המון בחזרה. הקבוצה היתה בעיני מיקרו לקיבוץ שלנו וגיליתי שם את עצמי ואנשים נפלאים שהפכו לחברים. הרגשתי שאני מקבלת המון בחזרה ועצם החיבור לקבוצה יצר אצלי פתיחות גדולה למה שנעשה פה וזה פתח לי הרבה דלתות לקשרים חדשים ותחומים חדשים- הקבוצה הזאת היתה עולם ומלואו.

גם לקיבוץ הקבוצה תרמה בהעשרת אירועי התרבות בצבע המיוחד שלנו ועד היום יש עוד קצת שרידים מכך.

תודה רבה אורנית, נעים להכיר !

תושבות ותושבים,

שדה התעופה במחניים עבר תהפוכות רבות בעשרות שנות קיומו. אנו, תושבי האזור, למדנו לחיות עם השפעות השדה על המרחב בו אנו חיים, קיבלנו בהבנה את הפעילות הצבאית ואף פעילות מסחרית כל עוד נעשתה באופן שלא פגע באיכות חיינו בצורה משמעותית. אולם, כל זה השתנה לחלוטין. רשות שדות התעופה חתמה על הסכם עם חברה פרטית ללימודי טיסה. החברה כבר החלה לפעול במקום תוך גרימת מפגעי רעש ובטיחות אדירים לתושבים ביישובים רבים - טיסות מרובות ונמוכות, מטוסים מרעשיים במיוחד ופעילות בכל שעות היממה לרבות סופי שבוע וחגים. וזוהי רק ההתחלה. בכוונת החברה להגביר את פעילותה בשנים הקרובות ולהביא למחניים מאות חניכי קורס טיס מדי שנה. הרחבת הפעילות הצפויה תוביל לפגיעה ביישובים נוספים ברדיוס רחב יותר. משם לא תהיה דרך חזרה. חיינו יהפכו לסבל מתמשך עם חלונות אטומים, רעש בלתי נסבל במרחב הציבורי, פגיעה במוסדות חינוך, בענף התיירות בארועי התרבות ותוך חשש תמידי מתאונת טיסה. החברה מתגאה בגלוי ביכולת שלה לטוס במקום ללא מגבלות של שעות, זמן וגובה. זה רק עניין של זמן עד שיעברו אלינו עוד ועוד חברות דומות שימצאו בשדה מחניים מקום נוח לפעילות טיסה בכל שעות היממה.

חשוב לזכור! מפגעי המטוסים המשמשים ללימודי טיס הם קשים מרוב הסוגים האחרים של פעילות תעופתית. מדובר במטוסים קטנים אך עם מנועים רבי עוצמה וטיסות מרובות המתבצעות לאורך שעות היממה, בגובה נמוך תוך תימוני טיסה מגוונים המייצרים מפגעי רעש משמעותיים. אין לנו כוונה להשלים עם כך. הקמנו מטה פעולה המשותף למועצה האזורית הגליל העליון, מועצה מקומית טובא זגריה, הנהלות הקיבוצים ותושבים רבים מתחומי עניין מגוונים. שכרנו אנשי מקצוע, הגשנו כבר עתירה ראשונה לבית המשפט ועכשיו הזמן של כולנו להתגייס.

אנו מזמינים אותכם להשתתף במפגש ציבורי בו נציג את הנושא בהרחבה תוך הצגת האופן בו עלינו לפעול כדי להביא להפסקת בתי הספר לטיסה במחניים והעברתם למקום בו לא יפגעו בתושבים.

הכנס יערך ב 28.3.22 בשעה 19:00 במועדון לחבר שבקיבוץ מחניים.

בואו לא נחכה ליום שיהיה מאוחר מדי להיאבק!
רק בכוחות משותפים והפגנת אחדות אזורית משמעותית נצליח להבטיח את איכות חיינו באזור.

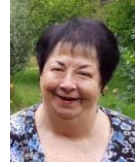

מוזמנים להתעדכן בדף הפייסבוק של מטה המאבק

לא לבתי הספר לטיסה במחניים

משולחן העורכת / שושנה שרקי

מודה אני מאיר אריאל

מודה אני

לפניך ולך

על כל החסד והאמת והטובה והרעה והטובה

שעשית עמדי ועם ביתי

ועם קרובי וידידי ועם בני עמי

ועם ארצי, ועם כל העולם והאדם

אשר בראת...

יהיה לנו טוב, טוב מטוב, טוב מאוד.

תודה לכולכם

סופ-שבוע האחרון היה עבורי מאוד מיוחד.

בשבת חל יום הולדתי ה 77 שהוא גם יום הולדתו של אלעד בני, וגם יום הולדתו של אוריון בנו - נכדי. באותה שבת זו, קראתי אור לספר ראשון של סיפורים שכתבתי. בסופ-שבוע זה גם חגגנו את נישואי נכדתי הבכורה.

יש ימים כאלה בהם כל הכוכבים נוצצים והחיים יפים. לחיי רגעים שכאלה. אני רוצה להודות לכם שבאתם לחגוג איתי, איתנו, על רגעים נפלאים, מרגשים ואוהבים. על ההנחייה: דודו, על השירים וההגברה: אמירה, שלמה, גיא וו. אסי, רותם. אילן ודקל. על האוכל הטעים: רחלי נועה ומעין. תודה לדויד אלמן שהנציח עבורי את האירועים האלה, בחיך ובאהבה.

תודה על החיבוק הגדול לו זכיתי מכם ביום הזה.
תודה ענקית לכולכם. עשיתם ל את היום.

בריאות ואושר לכולנו.

שושנה ש.

